

[Justitsministeren.]

om ændringer i lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet.

Forslaget bygger på en i 1964 afgivet betænkning om uddannelse af brandvæsenernes personel.

Efter de gældende regler har justitsministeren hjemmel til at bestemme, at brandinspektører og andre befalingsmænd samt brandmandskab med kvalificeret arbejde skal gennemgå en særlig uddannelse, og der er i henhold hertil afholdt kursus for brandinspektører og deres stedfortrædere og for depotmestre. Den udvikling, der har fundet sted, gør imidlertid en effektivisering af både den teoretiske og praktiske uddannelse påkrævet. Den industrielle udvikling stiller brandvæsenet over for nye og vanskelige opgaver, og samtidig sker der en fortsat udvikling af nye slukningsredskaber og slukningsmetoder. Det foreslås derfor, at brandinspektører og andre befalingsmænd, brandmandskab med kvalificeret arbejde og alt heltidsbeskæftiget brandmandskab skal gennemgå en særlig uddannelse, og at denne uddannelse med enkelte undtagelser skal ske på en central brandskole.

Når man har valgt at foreslå oprettet en særlig brandskole, skyldes det, at erfaringerne fra civilforsvarets skoler og fra brandskolerne i Finland, Norge og Sverige viser, at der er væsentlige fordele forbundet med undervisning på en central skole, hvor eleverne samtidig kan bo. Der kan herigennem sikres en ensartet uddannelse, varetaget af kvalificerede lærerkræfter og med benyttelse af moderne instruktionsmateriel. Det er så heldigt, at der i forbindelse med nyordningen af brandvæsenerne i København er blevet lokaler ledige på Gentofte brandstation, som egner sig udmærket til formålet, og som kan lejes fra 1. april 1965.

Det foreliggende forslag svarer i alt væsentligt til det lovudkast, som den afgivne betænkning indeholder. Jeg skal dog fremhæve, at man ikke har fulgt betænkningens forslag om at lade staten betale en større

del af udgifterne ved uddannelsen, men har bibeholdt den gældende ordning. Jeg skal indskrænke mig til herom at henvise til forslagens nr. 1, § 9, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af afdeling af Danmarks ingeniørakademi i Ålborg.

Akademiingeniøruddannelsen, der er en af de senest tilkomne uddannelsesretninger i vort uddannelsessystem, udspringer af overvejelserne bl. a. i teknikerkommissionen, og den må ses som et led i bestræbelserne for på den mest hensigtsmæssige måde at dække vort samlede behov for civilingeniører. Akademiingeniøren har gennemgået en uddannelse, der i ingeniørmæssig henseende stort set — bortset fra visse specialer — er af samme bredde som civilingeniøruddannelsen. Den afgørende forskel er, at akademiingeniørstudiet ikke tillige omfatter en dybtgående indførelse i de videnskabelige grundfag, sådan som det er tilfældet i det egentlige polytekniske studium.

Når man skal se på landets samlede behov for civilingeniørdækning, må man derfor i planlægningsmæssig henseende betragte de to uddannelser under en helhedssynsvinkel. Uddannelseskapaciteten for civilingeniører har en nøje sammenhæng med, i hvor stort et omfang vi uddanner akademiingeniører, fordi disse sidste i vidt omfang vil kunne bestride poster, som ellers måtte besættes med cand. polyt.er. Dette er da også baggrunden for akademiingeniørstudiets etablering i 1957 og de målsætninger, som har ligget til grund for indretningen af den nye tekniske højskole i Lyngby.

Uddannelsen har nu eksisteret så længe, at man kan konstatere, at der har været tale om en særdeles værdifuld nyskabelse, der ikke blot mødes med betydelig interesse

[Undervisningsministeren.]

fra de unges side, men også har vist sig fuldt ud at svare til erhvervslivets behov. Hidtil har det dog på grund af ingeniørakademiets begrænsede undervisningskapacitet ikke været muligt at åbne adgang til studiet for alle optagelsessøgende. Helt naturligt har dette ført til, at man har overvejet at foretage en udvidelse af denne uddannelsesform. I forbindelse med udbygningsplanerne for Lundtoftesletten i Lyngby regner man med, at ingeniørakademiet i 1968 vil være fuldt udbygget med de 4 fagretninger, maskinretningen, bygningsretningen, kemiretningen og elektoretningen, hver med 4 parallelklasser à 25 elever, eller svarende til 400 nyoptagne akademiingeniørstuderende årlig. Selv om man ikke har sikre prognoser over det fremtidige behov for teknikere, hersker der næppe tvivl om, at det fremtidige behov for civil- og akademiingeniører overstiger den nuværende og allerede planlagte uddannelseskapa- cietet. Oprettelsen af ingeniørakademier i provinsen melder sig derfor som en naturlig foranstaltning, ikke mindst fordi dette kan ske relativt hurtigt og dermed være med til at lette presset om optagelse på Danmarks tekniske højskoles civilingeniørstudium.

Ud fra disse hensyn nedsatte undervisningsministeriet i eftersommeren 1964 et udvalg med den opgave at overveje oprettelsen af et ingeniørakademi i Ålborg. Udvalget afgav kort før nytår 1965 indstilling til ministeriet og foreslog heri, at der oprettedes et fuldt udbygget ingeniørakademi i Ålborg, dog således at man i starten begrænsede sig til maskinretningen og bygningsretningen.

Gennem sine undersøgelser er udvalget kommet til det resultat, at de nødvendige erhvervsmæssige og andre forudsætninger for etableringen af et ingeniørakademi i Ålborg er til stede. Hertil kommer, at der i Ålborg kan tilvejebringes velegnede, midlertidige lokaler til undervisningens påbegyndelse, idet Ålborg byråd har tilbudt, at der til undervisningens start i de første år kunne lejes lokaler i Danmarksgades skole. Jeg har fuldt ud kunnet tilslutte mig udvalgets indstilling om, at der oprettes en afdeling af Danmarks ingeniørakademi i Ålborg, der geografisk skønnes at være velplaceret for en sådan akademioprettelse.

Der må vælges en udbygningstakt for denne afdeling, der nøje afpasses med udbygnings- takten for afdelingen i København, således at det bliver muligt at drage nytte af de erfaringer, man har indhøstet ved de tilsvarende retninger i København. I overensstemmelse hermed forudsættes det, at der på længere sigt oprettes et fuldt udbygget ingeniørakademi i Ålborg, men alene begyndende med en maskinretning og en bygningsretning.

Oprettelsestakten er dog helt afhængig af, hvornår man kan få rådighed over de fornødne kvalificerede lærere, og det er i denne forbindelse af afgørende betydning, at lærerne kan være udpeget en passende tid inden undervisningens faktiske etablering. Jeg må derfor med bestyrelsen for Danmarks ingeniørakademi være enig i, at det ikke vil være forsvarligt at påregne undervisning i Ålborg startet før i august måned 1966. Det må anses for meget afgørende, at undervisningen i København og Ålborg kommer til at ligge på samme niveau. For at sikre dette bør Danmarks ingeniørakademi betragtes som en helhed med særskilte afdelinger, men med fælles administration og fællesskab i undervisningsmæssig henseende. De nødvendige skridt til sikring af dette forudsættes taget.

Undervisningen vil kunne starte i de midlertidige lokaler, men det vil være nødvendigt at få opført et særligt bygningskompleks med de fornødne undervisnings- og laboratoriefaciliteter. Den første del af dette må stå færdigt 2½ år efter starten, det vil sige i januar måned 1969. En endelig opgørelse over de samlede udgifter foreligger ikke, men anlægsudgifterne til en 4-sporret maskin- og en tilsvarende bygningsretning må anslås til at ligge på mellem ca. 11 og godt 14 mill. kr. Hertil kommer driftsudgifterne, der i startåret kan anslås til ca. 2,2 mill. kr., stigende i det efterfølgende år til ca. 3-4 mill. kr.

Med disse bemærkninger fremsætter jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): På socialistisk folkepartis vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om oprettelse af det sociale boligbyggeris prioriteringsfond (boligfonden).